

Author: Afeni

Challenge: FF10 (hillo)

Rating: S

Disclaimer: Hahmot kuuluvat Square Enixille. En saa tästä rahaa.

Spoilers: Spoilaa FFXII:ta jonkin verran.

A/N: Ja söpöilylinjalla jatketaan. Luulen, että helle on pehmentänyt aivoni.

Isyyden haasteita

"Yök, en syö!" poika kiljaisi ja risti kädet rinnalleen. Tämä tuijotti raivoissaan leipäpalaa, jota Cid yritti epätoivoisesti tyrkyttää tälle.

Cid huokaisi raskaasti. Kaikki olisi ollut paljon helpompaa, jos hänen vaimonsa olisi ollut edelleen elossa. Hän ei ollut Ffamranin isoveljien kohdalla edes tajunnut, miten paljon pieni lapsi vaati huomiota ja miten vaikeaa tämän pitäminen tyytyväisenä oli. Hänen ensimmäinen vaimonsa oli pitänyt pojat kurissa ja nuhteessa, piti edelleen. Vain Ffamran, Cidin toisen vaimon poika, oli jäänyt isänsä kontolle.

Tänä aamuna poika oli taas hankalalla tuulella, kiukutteli aivan kaikesta. Cid harkitsi jo vakavasti taloudenhoitajan ja lapsenpiian palkkaamista. Hän ei ymmärtänyt, miten naiset jaksoivat tällaista. Kyllä hän rakasti lastaan, mutta poika näytti perineen hänen itsepäisyytensä. Kun tämä päätti jotain, vastaan taisteleva oli lähes mahdotonta.

Ei minusta ole tähän, minä olen tiedemies, en mikään kotirouva, mies ajatteli ja laski leivän pöydälle. Hän hankkisi Ffamranille hoitajan, joka pitäisi huolta hankalista aamu- ja iltatoimista. Hän voisi itse keskittyä pojan viihdyttämiseen uusilla leluilla, kuten oli tehnyt kahden aikaisemmankin kanssa.

Cid nousi pöydästä hakeakseen itselleen kupin vahvaa rozarrialaista kahvia. Hän oli tottunut juomaan sitä, kun oli ollut ensimmäisen kerran naimisissa, eikä osannut luopua tavasta.

Pöydän suunnalta kuului ääni, joka paljasti, että puista pintaa vasten vedettiin jotain. Cid käännähti kahvipannu kädessään ja näki Ffamranin kurottautuneen puoliksi pöydän päälle. Poika kiskoi avatun hillopurkin luokseen ja tunki pienen kätensä sen sisälle. Hilloa levisi pöydälle, lattialle ja pojan kasvoille, kun tämä ryhtyi tyytyväisenä syömään herkkua. Paitakin tahriintui punaiseksi ja seuraavaksi hilloa lupsahti tuolille.

Pieni käsi hakeutui purkkiin uudestaan, kun tahmainen pieni poika istui tyytyväisenä tuolissaan. Cid pysähtyi katsomaan näkyä ja hymyili itsekseen. Hänestä ei ehkä ollut kotirouvaksi, mutta hän halusi nähdä, mitä tuosta hillosta kuorrutetusta kauhukakarasta vielä tulisi.